

opusdei.org

Nieuwjaar: elke dag opnieuw beginnen

Het christelijk leven is telkens weer opnieuw beginnen, elke dag opnieuw. Ook al gaat dat met vallen en opstaan, we zijn dan op weg naar onze vereniging met God.

2-1-2020

Nieuw jaar, nieuwe strijd

In andere talen bestaat wel het gezegde: een nieuw jaar, een nieuw leven. De heilige Jozefmaria Escrivá geloofde daar niet zo in. Want laten we wel wezen, je verandert je identiteit niet zo snel. Hij hield meer van: een nieuw jaar, een nieuwe strijd. Dat is al een stuk realistischer. Het is met de hulp van God haalbaar dat we elke dag op kleine punten vooruit gaan: we kunnen groeien in liefde.

We kennen de woorden van Paulus aan de christenen van Korinte: *De liefde is lankmoedig en goedertieren; de liefde is niet afgunstig, zij praalt niet, zij beeldt zich niets in. Zij geeft niet om de schone schijn, zij zoekt zichzelf niet, zij laat zich niet kwaad maken en rekent het kwade niet aan. Zij verheugt zich niet over onrecht, maar vindt haar vreugde in de waarheid. Alles verdraagt zij, alles gelooft zij, alles hoopt zij, alles duldt zij.*

Dat zijn de vlakken waarop wij ons best kunnen doen. Liefhebben is elke dag opnieuw beginnen. Ook al gaat dat met vallen en opstaan, we zijn dan op weg naar onze vereniging met God.

Teksten van Jozefmaria

Hierin juist moet je innerlijk leven bestaan: beginnen..... en opnieuw beginnen. *De Weg, nr. 292*

Als ik bij de kribbe spreek probeer ik altijd naar Onze Lieve Heer te kijken als naar een kindje dat in doeken gewikkeld op stro ligt, in een voerbak. Hij is nog maar een kind dat niet kan praten, maar omdat ik van Hem wil leren, zie ik Hem toch als leraar en meester. Om in de goddelijke betekenis van het leven van Jezus op aarde te kunnen binnendringen, moeten we zijn leven kennen, het evangelie lezen en ons in de gebeurtenissen van het Nieuwe Testament verplaatsen.

Opdat het leven van Jezus zich in ons eigen leven kan herhalen, moeten we Hem eerst leren kennen door de heilige Schrift te lezen en te herlezen, door er over te mediteren en door steeds weer te bidden, zoals nu, bij de kribbe. We moeten proberen de lessen te begrijpen die Jezus ons als kind al geeft, als een pasgeborene die voor het eerst zijn ogen opent voor onze wereld.

Doordat Jezus als iemand van ons opgroeit en leeft, openbaart Hij ons dat het menselijk bestaan, het gewone leven van alledag, een goddelijke zin heeft. We hebben misschien al vaker over dit alles nagedacht, maar we kunnen opnieuw, vol verwondering, stilstaan bij de dertig verborgen jaren die het grootste deel uitmaken van Jezus' leven onder zijn broeders, de mensen. Jaren in de schaduw, maar voor ons helder als het licht. Meer dan dat: stralende jaren die onze

dagen verlichten en er betekenis aan geven, want we zijn gewone christenen die een leven leiden als miljoenen andere mensen op de hele wereld. *Christus komt langs, nr. 14*

Sinds we voor het eerst bewust besloten hebben om volledig volgens de leer van Christus te gaan leven, zijn we zonder twijfel een stuk gevorderd op de weg van de trouw aan zijn woord. Maar is het niet zo dat er nog veel gedaan moet worden, dat er nog veel hoogmoed in ons is? Zonder twijfel moeten we nog ergens in veranderen: we hebben een grotere trouw en een diepere nederigheid nodig om minder egoïstisch te zijn zodat Christus in ons kan groeien, want: *Illum oportet crescere, me autem minui*, Hij moet groter worden en ik kleiner (Joh 3, 30). (...)

Bekering is een kwestie van een ogenblik, heiliging is een taak voor

het hele leven. Het goddelijk zaad van de liefde dat God in onze ziel heeft gelegd wil groeien, zich in daden uiten en vruchten dragen die Hem aangenaam zijn. Daarom moeten we bereid zijn om opnieuw te beginnen en dan zullen we in iedere nieuwe situatie het licht en de kracht van onze eerste bekering terugvinden. We kunnen ons daarop voorbereiden door een diepgaand gewetensonderzoek en Onze Lieve Heer vragen ons te helpen om Hem en onszelf beter te leren kennen. Dat is de enige manier om ons opnieuw te bekeren. *Christus komt langs, nr. 58*

U weet uit persoonlijke ondervinding, en u hebt het me keer op keer horen herhalen om u te wapenen tegen de ontmoediging, dat het christenleven uit beginnen en elke dag opnieuw beginnen bestaat; en in uw hart stelt u vast, zoals ik het doe in het mijne, dat we met

volharding moeten strijden. Bij uw zelfonderzoek hebt u waargenomen —dat gebeurt mij ook; excuseer dat ik de aandacht richt op mijn eigen persoon, maar zo met u pratend wend ik mij tot de Heer met de noden van mijn ziel— dat u herhaaldelijk kleine nederlagen lijdt; en soms hebt u de indruk dat ze reuzegroot zijn, omdat ze een klaarblijkelijk gebrek aan liefde tonen, gebrek aan zelfovergave, aan offervaardigheid, aan fijngevoeligheid. Houdt in uzelf het verlangen naar eerherstel in stand en doe dat met een oprecht volmaakt berouw, maar raak vooral de vrede niet kwijt. *Vrienden van God, 13*

Vooruit, wat er ook moge gebeuren. Houdt u stevig vast aan de arm van de Heer, en bedenk, dat God geen slagen verliest. Als u zich om welke reden dan ook van Hem hebt afgekeerd, reageert u dan met de nederigheid van het beginnen en

opnieuw beginnen; doe alle dagen als
de verloren zoon, doe het elke
vierentwintig uur meer dan eens;
met de nederigheid van het zuiveren
van uw berouwvol hart in de biecht.
Dat is werkelijk het wonder van Gods
liefde. Door dit schitterend
sacrament zuivert de Heer uw ziel en
doet uw blijdschap en kracht
overvloeien om niet te versagen in
uw strijd en het niet moe te worden
naar God terug te keren, ook al lijkt
alles duister. Bovendien beschermt
de Moeder van God, die ook onze
Moeder is, u met de liefderijke zorg
van een moeder, en zij leidt uw
schreden. *Vrienden van God, 214*